

JURNAL DE CĂLĂTORIE
"Prin Bucovina-mi, dragă!"

Dragă cititorule,

La începutul lunii august, mai precis, în însoțita zi de 8 august 2016, împreună cu 14 copii veseli și trei profesori, ne-am urcat în microbuzul Palatului și am plecat în căutarea unor locuri frumoase din preajma orașului nostru, Suceava lui Ștefan cel Mare și Sfânt.

În prima zi îmbarcarea a avut loc la ora 10, după care am străbătut plini de nerăbdare drumul spre pădurea Mitocaș-Adâncata. În lumina dulce, ca de miere, a orizontului, Cetatea de Scaun a Sucevei părea o doamnă impunătoare și, parcă pentru o fracțiune de secundă, am fost un razeș de-al lui Ștefan.

Pe drum, am ascultat sfaturile și indicațiile doamnelor profesoare Ștefania Șoiman și Nicoleta Bumbu, dar am spus și glume, ne-am amuzat, fiind mereu însoțiți de emoția momentelor ce aveau să vină.

Am ajuns în pădurea Mitocaș. Iubesc pădurea în orice anotimp, dar acum răcoarea ce ne-o oferea era un dar binecuvântat.

După ce am căutat și găsit un loc de popas, am încercat să recunoaștem pădurea după frunzele copacilor. Doamna profesoară Bumbu ne-a destăinuit unele secrete pe care vi le împărtășesc numaidecât: am învățat să identificăm punctele cardinale pe hartă și, încă ceva foarte important, să ne orientăm cu busola prin două activități purtând numele "Busola" și "Vânătoarea de comori". De-a dreptul distractiv, dar și util !

Între timp ni s-a făcut foame, iar picnicul ce a urmat, pe mușchiul catifelat de la baza copacilor a fost savuros, mai ales că în preajma noastră răsuna chitara domnului profesor Adrian-Mihai Șoiman. Cântam cu toții, fiind cuprinși de veselie și entuziasm, cântecul "Pădure nebună". Acest cântec a devenit pe parcurs și în final șlagărul Școlii de vară.

Ne-am continuat călătoria instructivă și educativă și am ajuns în pădurea Adâncata, unde am avut parte de multă distracție și amuzament prin intermediul jocului "Țintarul". Echipa câștigătoare a fost cea mai mică ca vârstă, formată din Samuel, James, Andreea, Ștefania, Alex și Andu.

Obiectivul celei de-a doua zi a fost călătoria prin zona Ilișești, diametral opusă, în raport cu Suceava, față de cea a Adâncatei. Am poposit pentru început la Colțul zoologic Șoimaru, situat în centrul orașului Ilișești. Am marcat, prin această vizită, "Ziua internațională a grădinilor zoologice". Dintotdeauna m-au fascinat vizitele la ZOO. Totuși mă încercă un sentiment de milă față de animalele aflate în cuști.

La intrare ne-au întâmpinat 2 ponei drăgălași, o lamă și o alpaca. Lemurienii, veverițele și maimuțele aveau o mișcare agitată prin cuști, în contrast cu leii și porcul spinos care își făceau siesta la soare. I-am zărit și pe ratonii plicticoși și coații curioși.

Tigrul și jaguarul ne-au impresionat în mod deosebit. Forța lor parcă trecea dincolo de gratiile cuștilor.

Vulturul pleșuv, Bufnița polară și papagalii viu colorați sunt specii rare de păsări aflate în îngrijirea colțului zoologic.

Ne-am amuzat spunând mici povestiri haioase și am mai depănat și alte amintiri din vizitele fiecăruia dintre noi la alte grădini zoologice din România și din alte țări.

Un feedback rapid privind asimilarea noilor cunoștințe despre animalele și păsările vizitate la ZOO l-am obținut prin aplicarea testului cu itemi de tip pereche. Am combinat iar utilul cu plăcutul!

Pentru că pe toți ne încerca o „foame de lup” am luat masa în pădurea Ilișești. O data cu siesta am învățat și două cântecele noi: ”În pădurea cu alune” și ”Cucul”, fiind din nou acompaniați la chitară de același inimos prof. Adrian Șoiman, de la Școala ”Ion Creangă” din Suceava.

Peste tot am fost însoțiți de aparatul de fotografiat, care a surprins multe momente inedite, transformându-le în amintiri plăcute.

În a treia zi urma să demonstrăm că suntem și noi în stare, cu mic și mare, să construim ceva: câte un zmeu de fiecare copil. La această ispravă am folosit următoarele material: nuiele, din care s-a făcut axul în formă de cruce, coli de hârtie desenată, colorată și mai apoi decupată, aracet ca și adeziv și multă-multă sfoară. A fost ceva bătaie de cap, dar ajutându-ne unii pe alții, am izbândit. Aceste zmee le-am lansat cu mai mult sau mai puțin succes pe meleagurile din vecinătatea Mănăstirii Dragomirna. Oricum, alergarea și amuzamentul au întrecut cu vârf și îndesat experiența în ale ”construcției aviatice”. Bineînțeles că am reluat cu și mai mare poftă cântarea celor 3 cântece învățate cu domnul profesor, nelipsind nici jocurile specifice copilăriei noastre, desfășurate în minunatul ”rai” al pădurii.

Vizita la Dragomirna (a patra zi)

Știu că Mănăstirea Dragomirna deține o biserică unică în România pentru proporțiile sale neobișnuite. De departe, este cea mai înaltă, și totodată cea mai îngustă biserică construită vreodată în România. Pereții săi nu sunt pictați, dar sunt decorați cu gravuri din piatră. Ard de nerăbdare să ajungem, va fi încă o zi de neuitat!

Am fost primiți cu atâta căldură de măicuțele de la mănăstirea Dragomirna! Sunt trei măicuțe care s-au ocupat de noi. Cred cu tărie că ele reușesc de fiecare dată să ajungă la sufletele copiilor printr-o prezentare a mănăstirii pe înțelesul lor. Copiii au fost întrebați despre noțiuni simple de credință, despre datele unor sărbători importante, etc.

Am pășit timizi pe urmele marelui mitropolit și cărturar Anastasie Crimca, a cărui ctitorie se înalță aici de peste veacuri ca o mărturie pentru zbulciumul trecutului moldovenesc, pentru iscusința și dragostea de frumos a oamenilor de pe aceste meleaguri.

Biserica mănăstirii Dragomirna are hramul Pogorarii Duhului Sfânt.

La finalul vizitei, copiii au primit lecții de bătut toaca. Când copiii au primit bețele, nu-i puteai opri din bucuria pe care o trăiau experimentând acest ritual. Chipurile lor radiau bucurie, puritate, credință.

Remember Școala de vară, august 2016 (a cincea zi)

Ne-am întâlnit cu toții la Palatul Copiilor Suceava, începând cu ora 10. Am schimbat primele impresii generale despre zilele petrecute în săptămâna ce urma să se încheie. Apoi ne-am verificat și corectat după caz răspunsurile la testele privind orientarea turistică și geografică, dar și referitor la istoricul mănăstirii Dragomirna.

Doamnele profesoare ne-au înmănat diplomele de participare la această frumoasă școală de vară. N-am uitat nici de cântare, așa că am repetat din nou cele 3 cântece împreună cu dl. profesor, observând că glasurile noastre se auzeau din ce în ce mai bine.

La finalul finalului, am exprimat dorința noastră sinceră de a mai participa și cu alte ocazii la asemenea activități ce ne-au umplut mintea și sufletul cu atâta frumos și sănătate.

La bună vedere, școală de vară!

Parteneri:

Școala gimnazială „Ion Creangă” Suceava
Mănăstirea Dragomirna

<http://infoactivatieducative.blogspot.ro/2016/08/scoala-de-vara-just4fun-8-12-august-2016.html>